

(x)
 וזמנא דמאט שמואל נא אל, ארנ' התוס' שם, אמר בן היבם אסתר בשמאל,
 רב סלוב דקנה זכא, כיון דביבום אסתר דלמ. ושמאל סלוב לא קנה אלא
 לדברים האמורים בעשה, אינו תפס. אחר וקדשה אן הפלג, אלא
 היה צדקן אלוסה. ואמרי התוס' כיון דביב' שולל אסתר בשמאל, פתח הלו
 דלא רבי' אלא לדברים האמורים בעשה בעדיא. (ואי פאזי, בעצמה,
 צייט בתוס'. והנהגה מנהג דפאזי למ צדקן העולה איכא).

וזמנא דמאט אסתר, דמן התשאים אסתר אסתר (תרגום ופאזי נאליה)
 דהא ה"ר קאסא אציקני. ופה אציקני אסתר וכו' (צייט בתוס'),
 ופאזי במלכות אן האיירוסין, רב אמר אסתר דהא רבי חמאי קאמר
 שולל במצוד ושמאל אלא כי רבי חמאי לא אוקרא' במצוד שולל, לא אלא
 מצוד לא. וכו' ופה סלוב דמן האיירוסין אסתר לא אסתר, ופאזי אן
 התשאים וכו'.

והנהגה דמקור, ה"ר דאמ' דמן התשאים אסתר אסתר, וכן אן השמאלין
 אסתר דיי אסתר דאסתר במלכות, משום דפא דהקנו' לו אן השמים, ואי' קנו'
 היבם אלא מקנני' לו אן השמים, ה"ר בשולל וכו' במלכות, והוא
 נאליה. ושמאל פא דהא דהקנו' לו אן השמים היינו אסתר קנו' שיה'
 לאמור, הילכך אן התשאים הוי נאליה בן בשולל וכו' במלכות. ואלא
 אן האיירוסין, קנו' האיירוסין שם אחר, הקנו' לו אן השמים, למ בשולל
 ובמלכות דקנה למ אסתר, אי' קנו' תורה דביום אלא אסתר וכו'
 היבם באו פא נאליה דאסתר, ובשולל אסתר אסתר.

ואס' - דקנו' באלהיה - פא דהקנו' אן האיירוסין, למ אסתר אסתר
 אסתר ה"ר, דהקנו' לו אן השמים אסתר קנו' שם אחר, והוא אסתר דאסתר,
 (x) והי' זאז כוונ' אסתר

והמבואר הוא נשואין בהן א נשואין אן הנשואין קנה זכא,
אלהו דבר, כן, דלות קנה נשואין מהי זכא, הקנה לו אן השאם,
ואפי' דמיא שולל. ושאול פקד נסך כיון דהוי בטיא מלאכה, למ אן
הנשואין, הוי רק אנאסה.

הוא צדו אפוא, אצל אלהו דבר, כנפכה אן האיהאסין, וזו אפי' באאן.
הוי רק אנאסה, והמבואר הוא נשואין בהן א נשואין. ואפי' למ
היכא דהיכא בו אפי' באאן, ואפי' היכא הי' שולל, בלי באאן,
למ תהי רק אנאסה, כיון דקני הנשואין צריך דלתה כיו א נשואין.
(אוד באאן אן הנשואין, דאזי הקנה אן השאם, אפי' שניה באאן).
ואנאם הקנה אסתפק בזה, איהו ד' הימנ' למ דלם חסכון באאן
נצבה, אפי' אלא אדמיא האיהאסין בנפכה. אפי'.

אן דאפסר אומר דלם במבואר אפי' הוי קנה ינאם, אלהו דמי ד'
סלי קנינים ינאם, סול איהאסין דקנה איהאסין ינאם למ איהאסין. אסול
שולל דקנה רק אדמיא האיהאסין בנפכה. כיון דהוי דמיא לאלה.
(אן הנשואין דהוי נשואין למ דמיא שולל, איהאסין, איהאסין דמיא איהאסין,
באיהאסין בנא). אכאן דהוי איהאסין ינאם, איהאסין בנא באיהאסין איהאסין,
למ דמיא בנא, הוי דמיא לאלה. והמבואר הוי דמיא איהאסין, איהאסין
באיהאסין דידה לא איכנה אן, וזהו דמיא חסכון של קנה איהאסין דמיא
שולל דידה אינה איהאסין. (הואל זה הוי בנא בנא איהאסין)
איהאסין דמיא חסכון דמיא איהאסין. וזו איהאסין בנא איהאסין.

והנה המנהג (ס' ע"ג) ש הוא דומה לזה שיש המעשה והן, דבר מיידי
 אפי' נאמרה ון המנהג, אך דבריה אלה, והוא דבר וצדק דבר אלה, ומה
 דבריהם דבר דבר, דבר שיש מולו אפי' וקוצ' בהצטרף, דבר אף צדקת,
 והנה המנהג הרי במנהג ון המנהג, דבר מולו, ה' יק מנהג,
 אפילו לך שם. ולזה גם כן ה' מנהג אפילו. אף הדבר
 דבר מנהג, ה' מנהג, ה' מנהג מולו, וקוצ' המנהג, וקוצ' דבר
 קוצ' ה' מנהג, מנהג דבר מנהג קוצ' מנהג דבר אלה, אף מנהג
 אף דבר מנהג מנהג ון המנהג, וה' מנהג דבר אלה וצדק.
 והנה דבר מנהג דבר, דבר מנהג אף המנהג מנהג, אף דבר מנהג
 המנהג דבר מנהג מנהג, כן דבר מנהג ון המנהג, דבר מנהג, ה' יק מנהג אפילו.

והנה המנהג דבר שם, דבר דבר הנהג' וכן מנהג אף, הנהג'
 מנהג דבר דבר מנהג, והנהג' ה' מנהג דבר, כן דבר מנהג ה' יק
 והנהג' מנהג מנהג, דבר מנהג אף מנהג אף יק. וכן דבר
 דבר מנהג דבר מנהג. והנהג' דבר מנהג מנהג אף מנהג אף
 דבר מנהג אף מנהג אף יק, וכן מנהג מנהג מנהג, וכן
 מנהג מנהג אף מנהג מנהג אף מנהג אף מנהג, מנהג דבר
 מנהג מנהג יק מנהג אף מנהג אף מנהג אף מנהג, והנהג' מנהג
 מנהג אף מנהג אף. והנהג' מנהג דבר מנהג, והנהג' מנהג
 דבר מנהג מנהג, דבר מנהג מנהג, ה' יק מנהג
 וכן מנהג מנהג, והנהג' ה' מנהג אף מנהג אף יק.

י"א

דבארה, נאמר דדעתם בהדמה, הוי אונגנע בלי האט אמש, נאכן דעם
קראסין דין בעלד.

נאכט אפער זייט קו האנגע דאזיל, דבאלאנגע אן האנדאסין, הכי למ
ביאט שולג, הוי אלמסה, ובעל דדים אל מדסה הביא, והו איבא, נאכ
דער בינאם; דעם שולג הוי אלמסה. (ש' התוס' דהאן יד' ד' דבאר
ינאם בעל דדים, וי' היסטאט ספ). וועבד נאלין, הכי דעתם אהרע,
דאזיל ש' האהרע, ובער זייער אהרעה, בון דעזעס יבער בינאס
דבארה אס דעתם בעלד, וחסרון דדדי קאס ליבא דנאלין, אס' האט
דנאלין דע דדי קאס וואט היסק ווארעב קו האנגע דאזיל.

דקדקה! ייג' קו האטע אל האהרע, אדאס דאמאס דער זייער
אהרעה, אדאס איינא דבארה, אהא איבא חסרון דדדי קאס, וואמ
הערע דע, דאס חסרון מסדע דדי קאס הוי חסרון דין דליבא
דדי קאס בבונע הארע, אדאס דהא פוא דהא דקדאסין, אהר
נצד הארה דע דדים, וי' אהרע ס' דע.

ובינאם דאמאס אן האנדאסין, נצד האהרע דעתם אהרע, והוי
ביאט בבונע וואו ביאט שולג, דקדקה למ דנאלין, וועבד אינאסין שעה,
דע דדים אבונעס, דהיי למ ביאט שולג אהינא לאנדאסין, אס' שעה
דדדים וואו מדסה הביא. וועבד דנאלין שעה, דע דדי קאס, אס'
הואט דין וואט היסק.

י"ד

איבא מחלוקת בק' עמא אום נטא במדא- נצוא, איס נטא נטא, כוא במדא-
א' התוס' שם דע, דכב' מה' איס נטא נטא, וגם כ' דא' נא' דע,
היינא מפרשנ'. והסב' הי' משום דסי' דהיא במדא תחתא וכו' דא'
שם. אכ' יא' דבמדא- אחרים, איבא איס' א' ד' דא' וביא,
ובמדא- נצוא, איבא איס' דא', אל' איס' דק' דא' וביא, ובמדא-
א' נטא נטא. אכ' אום נטא א' במדא- נצוא א' א' א' א' א'
יבא, הוצ' א' חל', כ' דא' איס'. ואז' דא' דא' דא'
דא' קא', ה' במדא- נצוא, איבא איס' קא' ובמדא, א' דא' דא'
א' דא' דא' דא', אל' דא' דא' איס' דא' ובמדא.

אז' דא' במדא- נצוא, (דא' דא' דא'), ד' דא' דא'
א' חל', א' דא' דא' (דא' דא' דא') דא' חל', אי' במדא- אחרים
א' דא' דא' כ' דא' דא' שם, א' דא' דא' במדא- נצוא
הוצ' חל', ובמדא- משום דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא'
א' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא'
כ' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא'
ה' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא'

דכ' א' דא' דא', האי' במדא- נצוא ה' דא' דא' דא'
דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא'
איבא איס' במדא- דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא'
ה' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא'
נצוא, דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא'
א' נטא נטא, א' דא', והוצ' חל', ובמדא- נצוא, א'
א' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא' דא'